

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ.2535). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2540). แผนพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็ก และเยาวชนและครอบครัว. กรุงเทพฯ: ทิณบุตรอาร์คฟูล.
- กิ่งแก้ว เกษโกวิท และคณะ. (2531). ปัญหาสาเหตุของผู้ต้องโทษในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษขอนแก่น. รายงานวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ.
- ขวัญเมือง แก้วดำเกิง. (2541). ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จรรยา สุวรรณทัต และคณะ. (2533). ความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กไทย ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการศึกษา การฝึกทักษะ และการพัฒนาจิตลักษณะเพื่อการสร้างพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ. รายงาน การวิจัยฉบับที่ 44 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จูเกียรติ สีสวรรณ์. (2530). ทฤษฎีและการปฏิบัติการพัฒนาโครงการและการประเมินผล โครงการการศึกษานอกระบบ.
- ตระกูลไทย ฉายแมน. (2539). ความตั้งใจในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันตนเองจาก สารแอมเฟตามีนของนักเรียนชายชั้นมัธยมปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ต่าย เที่ยงดี. (2527). สถิติเบื้องต้นทางการศึกษา. เอกสารประกอบคำสอน ED.M 304 ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2539). วิจัยการศึกษา. เอกสารประกอบคำสอนกระบวนวิชา 055770 ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย อุ่นเอกลาภ. (2541). การบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติดแบบผู้ป่วยนอก. กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ธวัชชัย ไชยเขียว. (2526). การศึกษาถึงสาเหตุการเสพติดสารระเหย. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ธีระ ชัยพิริยะศักดิ์. (2540). สารกระตุ้นประสาท (ยาบ้า). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา.
- นวลละอ อสุภาผล. (2527). ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- นพพร พานิชสุข. (2528). อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการให้ยากระตุ้นประสาทประเภทแอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทา ชัยพิชิตพันธ์. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลธัญญารักษ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2532). คู่มือการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ.
- _____. (2534). เทคนิคสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สามเจริญพาณิชย์.
- บุญธรรม จิตต์อนันต์. (2540). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เพ็ทซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ. (2534). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ปราณีต ปิยสิรานนท์. (2539). การศึกษาปัญหาเสพติดในเด็กและเยาวชนผู้ต้องหาคดียาเสพติด : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. รายงานประจำปี 2539 ศาลเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมติดยาของเยาวชน. รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พุทธศักราช 2534 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ.2543). เอกสารอัดสำเนา.
- พิลาศลักษณ์ ดอกจันทร์ และคณะ. (2541). ยาบ้าในเขตภาคเหนือตอนบน. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 7 (1), 137-141.
- มาณี ไชยชีรานวัฒน์ศิริ. (2541). กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมา-ธรรม.

- มัลลิกา มัติโก. (2534). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ. กรุงเทพฯ.
- มงคล ปลื้มจิตรชม และคณะ. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมปลาย จังหวัดนครปฐม. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 5 (4).
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. (2540). การสอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการใช้สารเสพติด. เอกสารประชุมวิชาการสุศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 8 โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่.
- วีรวรรณ ชินะตระกูล. (2539). เทคนิคการวิจัย : การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ร่มไทร กล้าสุนทร. (2533). เทคนิคการทำวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: ศสว.การพิมพ์.
- ลาดทองใบ ภูภิรมย์. (2530). บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยา การติดยาเสพติด. รายงานการวิจัยฉบับที่ 37 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิชา มหาคุณ. (2540). ศาลเยาวชนและครอบครัวตามแนวคิดสากล. กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร.
- วีรวรรณ สุธีร์ไกรลาศ. (2535). ตัวแปรด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการป้องกันการติดยาเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วีรวรรณ สุธีร์ไกรลาศ. (2536). ตัวแปรที่เกี่ยวกับการต้านทานการติดยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิศรา เพียงสุข. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของเยาวชน : ศึกษาเปรียบเทียบเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุบะกษา, บ้านปราณี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมัย ศิริทองถาวร. (2540). ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมและเยาวชนปัญญาของเด็กและเยาวชนสถานแรกรับในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคเหนือ. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 43 (2), 120-121.
- สนิท สมักรการ. (2534). พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมจิต ภาติกร และคณะ. (2527). มูลเหตุจูงใจเสพยาเสพติดให้โทษและสารเสพติดของเด็กชายวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชิต. (2526). การปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.

ส่วนวิจัยและพัฒนาวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2542).

บทคัดย่องานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด ปี พ.ศ.2539-2541. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2542). รวมกฎหมายป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด. กรุงเทพฯ: ศุภสภา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2535).

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535-2539. กรุงเทพฯ:
ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.

สุรศักดิ์ โควสุภทร์. (2541). ความชุกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพสารเสพติดของผู้ต้องขัง
ชายในเรือนจำจังหวัดหนองคาย ก่อนเข้าเรือนจำ. วารสารสาธารณสุข, 7 (1), 130.

สุชา จันทน์อม. (2527). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์. (2534). การสร้างมาตรวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์. (2534). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิมล ตีรกานันท์. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา สุภาพ. (2538). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

โสภา ชูพิกุลชัย. (2533). การแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชน
แออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพฯ.

โสภณ เมฆธน และคณะ. (2539). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้แอมเฟตามีน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารแพทย์เขต 7,
15 (3).

อาภรณ์ สายเชื้อ. (2539). ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาสถิติข้อมูลของเด็กและเยาวชน
ในสถานพินิจที่ต้องหาว่ากระทำความผิด ประจำปี 2538. รายงานประจำปี ศาลเยาวชน
และครอบครัว สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2530). แบบสอบถาม : การสร้างและใช้. กรุงเทพฯ:
พันธ์พิบลิจซิง.

_____. (2531). คู่มือการเลือกใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคม
ศาสตร์. กรุงเทพฯ: พันธ์พิบลิจซิง.

- _____. (2537). การทำวิจัยเชิงสำรวจ. กรุงเทพฯ: พันนิจพัชิตขิง.
- เอกราช เขียวแก้ว. (2540). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัมพล สุอำพัน. (2539). สถาบันครอบครัว : รากแก้วของการพัฒนาคนแบบยั่งยืน. วารสารสภากาชาด, 11 (2).
- Bandura, A. (1977). Social Learning theory. Englewood cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Kaplan HI. Sadoch BJ. Grebb JA. (1994). Synopsis of Psychiatry. Eighth edition. Baltimore : Williams and Winkins.
- Kinnier. (1994). Adolescent Substance Abuse and Psychological Health. Journal of Alcohol and Drug Education 40, (1).